

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Patientis Christi recordatio, in sacræ Eucharistiæ sumptione, qua
ratione usurpanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

animarum nostrarum verè panis est) de grano frumenti non nisi primum variè contuso ac commolito, deinde ex aqua bene subacto, & ad extremum calore ignis concocto conficiatur: in quibus quis non videat expressam tormentorum imaginem, quibus cœlestis ille panis, quò animæ nostræ sapidiior evaderet ac dulcior, multifariam quasi commolitus ac subactus est? Et vinum, (sub cuius specie Christi sanguis proponitur, qui verè potus est) non nisi de botris intorculari calcatis, aut validâ præli contorsione expressis eliquetur & confluat: in quo continuò menti occurrit torcular illud, in quo ipse Christus tot cruciatuum dolorumque pressuris, tanquam conculcatus & compressus est, ut nobis flueret præclarus calix, & vinum lactificans animas nostras.

Quò pertinet quod à Gratiano refertur tanquam ex C. Omnia
Ambrosio: *Panem quidem istum, quem sumimus in mysterio, de cons. d. 2. e*
illum utique intelligo panem, qui manu S. Spiritus formatus est in utero Virginis, & igne passionis decoctus in ara crucis. Quæ quidem quemlibet autorem habeant (nec enim inveniuntur in S. Ambrosio) rectè & ad rem nostram appositè dicta sunt. Hisque paria ac plura etiam inveniuntur in S. Petro Chrysologo sermone 61. ubi relatis illis Christi verbis: *Ego sum panis qui de caelo descendi: Ipse est panis (subdit) qui satus in Virgine, fermentatus in carne, in passione confectus, in fornace coctus sepulchri, illatus altaribus, caelestem cibum quotidie fidelibus subministrat.* Sic ille.

§. 2.

Patientis Christi recordatio, in sacra Eucharistia sumptione, quâ ratione usurpanda.

VTi capite superiori, simili in re faciendum suggestimus; passionis Christi commemoratio, ipsius item Sacramenti susceptioni tripliciter adhibenda est; ante ipsam, in ipsa, post ipsam.

T 2

Præ-

Primò igitur velim existimes: valde utilem atque accommodatam ad hoc Sacramentum suscipiendum præparationem esse; si priusquam ad illud accedas, aliquantum temporis in ea, quam dixi, passionis Christi meditatione ponas, mentemque deinde eorum mysteriorum imaginibus imbutam & quasi coloratam, ad sacram Synaxin adferas. Quem usum etiam commendabat sancta Mechtildis, cum diceret: animæ ad hoc Sacramentum accedenti curandum esse, ut ad Sponsi sui exemplar se componens, & ipsa candida sit & rubicunda; eumque in finem & prius lavandam, esse per sacram confessionem, & rubore tingendam per passionis Christi meditationem. Quò nimirum dicere possit cum S. Agnete: *Sanguis ejus ornavit genas meas.*

*P. 2. Firmi
cap. 17.*

Sanctus etiam Bonaventura graviter admonet: maxime exigi in isto Sacramento, ut qui ad illud accedit, per passionis Christi meditationem sit cum ipso Christo crucifixus. Itaque hortatur potissimum Sacerdotes, ut priusquam ad altare accedant, ruminent illam (ut ipse loquitur) magnificentiam charitatis, quâ Dei filius voluit pro nobis tam vilis fieri, & vermis reputari, & à vilissimis tam sava & turpia sustinere. Atque inflammati ardore illo inextimabili, sic pro se despreto, afflicto, vulnerato, compatiantur, intra se, perinde atque si ijs essent vulneribus vulnerati. Quod uti facilius obtineant, svadet discurrendum per singula vulnera, & nunc quantum in hoc, nunc quantum in illo vulnere passus sit, modò quanta fuerint & qualia ejus opprobria, modò quanta & qualia flagella, diligenter æstimandum. Ita ferè S. Bonaventura.

Vit. c. 38.

Secundò: in ipsa sacra communione præsertim, vivam apud te habe patientis Christi formam atque imaginem; & perinde animo affectus esto, quasi ipsum Christum crucifixum, & recentibus adhuc plagis suscipias: qualiter sibi aliquando in Sacramento conspectum, dum ad illud sumendum accederet, B. Angela testatur. Et

Et admonet sanè S. Chrysostomus: *ut quasi de ipsa bibulari costa, & stillantem de corde hausturi sanguinem accedamus ad altare.* Idemque alio loco sic præcipit: *Ne ad Eucharistiam accedentes, putemus nos divinum corpus de manu hominis accipere; sed potius ab uno de Seraphim ignitum calculeum, forcipe (ut scilicet vidit Iſaias) de altari sumptum nobis tradi credamus: ipsum autem salutarem sanguinem reputemus velut è divino & impolluto latere effluere, & sic accedentes, labijs puris accipiamus.*

Idem sensus est autoris sermonis de Cœna Domini apud Cyprianum, dum ita ait: *Quàm pretiosus est calix iste, per quem cruci hæremus, sanguinem sugimus, & intra ipsa Redemptoris vulnera figimus linguam?* Quasi videlicet (quod S. Lutgardi, B. Magdalenæ de Pazzis, aliisque concessum legimus) in ea corporis crucifixi susceptione, admoveamus os ad plagam divini lateris, & cordis ejus etiamnum stillantis hauriamus igneas reliquias, eoque dulci in complexu, permixtis amoris, doloris, gaudij affectibus, absorbearmur.

Tertiò: post communionem cogita te instar B. Virginis, Christi corpus è cruce depositum, in gremio ac sinu gestare. Induc affectus plenos amoris, quos tunc sancta Mater experta est. Pretiosum illum & charum myrrhæ fasciculum, jam inter ubera tua commorantem, cordi tuo suaviter apprime. Contemplare studiosius melliflua ipsius vulnera, & ad illas Paradisi rosas reverenter ac piè applica interiores sensus animæ tuæ: illas osculare, palpa, gusta, odorare. Id cave sollicitè, dilectum tuum dum apud te habes, nequa te res aliorum distrahat, aut ab ipsis dulcibus osculis & castis amplexibus divellat.

Quò etiam pertinet præceptum illud autoris modò citati: *Christi bajulus* (post susceptam nimirum Dominici corporis communionem) *ipsum ferat in pectore, ipsum gerat in mente*: per piam scilicet circa ipsum Christum, ejusque passiones, exercitationem.

Potes

Hom. 84. in
Ioan:
Serm. in
Eucan.

ROY
LUPILLIO
TIT. EOX
VI 13

Potes etiam non sine ratione aut exemplo, ipsum cor-
tuum, ut Filij Dei electum sepulcrum considerare, quod ip-
semet sibi ut locum quietis delegerit, & in quo à te cupiat
piorum desideriorum & sanctorum operationum aromatis
inungi. Certè, si (ut à nobis superius indicatum est) cor-
poris ac sanguinis Christi consecratio, idcirco ejusdem in-
cruce immolationem repræsentat, quòd per eam certà ra-
tione corpus Christi ut exangue & exanime exhibeatur:
consequens est ipsà communionem Christi sepulturam adum-
brari, & cor seu pectus divina mysteria participantis, in quo
corpus Christi sub panis specie recipitur, instar esse illius se-
puleri, in quod post mortem illatum & conditum est. Hoc
etiam affirmante S. Damasceno, cum ait: Christi corpus in
altari per Sacerdotis manus elevari velut in erucem; & dum
distribuitur ac sumitur, in nobis velut sepeliri.

*l. de corp.
Christi.*

l. II. c. 24.

Idque adeò ei, quam supra laudavi, S. Mechtildi ali-
quando à Dei Matre monstratum est. Nam cum ferià sex-
tâ majoris hebdomadæ, horâ Completorij, uti aliàs sæpe,
apparuisse B. Virgo, & ab ea sibi præcipi audisset; accipe-
ret filium suum dilectissimum, eumque in corde suo sepeli-
ret: continuo sensit cor sibi in morem argentei sarcophagi
conformari, operculum aureum habentis (quibus quidem
metallis munditia cordis, & sancti amoris vis, quâ Deus in
corde amantium retinetur, adumbrabatur) móxque ipsum
Christum eo quasi conditorio recipi, deque ejus præsentia
exultantem animam cœlesti quadam suavitate perfundi.

§. 3.

*Quæ hoc capite dicta sunt, insigni documento
confirmantur.*

TAndem ad eorum, quæ hætenus dicta sunt, confirma-
tionem, placet hic referre, quod sanctæ Virgini Lydvi-
næ aliquando contigit. Tenebatur illa, quodam die, ma-
gno